

"המעט שאנו, החיים, יכולים לגמול לחברנו המתים –
הוא הזיכרון ההולך אחריהם ואיתנו"

יצחק רבין.

בנימין מזרחי

1922 - 21.10.1943

החקר של
דורית פרי
2018

"כי מידי דברי בו זכור אזכרנו עוד"
(ירמיהו לא')

מסמך : דף נופל
מקור : אתר יזכור משרד הביטחון

חסר: שם אמו, תאריך לידה מדויק ותמונה

טוראי מזרחי, בנימין

בן יוסף. נולד ב-1922 בירושלים להורים ילידי הארץ. בנימין, אחיו ואחותו הצעירים ממנו, התייתמו מאביהם בגיל צעיר, וכבן בכור לאמו יצא לעבוד כדי לסייע בפרנסת המשפחה. עבודתו היתה מכירת עתוני "דבר", ומסירותו ומידת אחריותו זיכו אותו בהערכת מעסיקיו. בשעות הפנאי היה פעיל ב"מכבי", ושם גובשה הכרתו הלאומית והחברתית.

לאחר פרוץ מלחמת העולם השנייה והקמת הפלוגות העבריות של חיל הרגלים הארצישראלי (ה"באפס") היה בנימין מראשוני המתגייסים לפלוגת ה"מכבי" (פלוגה 18) שעברה את אימוני הטירונות בצריפין ואחר-כך עברה לתפקידי שמירה בוואדי סראר, בסיס גדול לנשק ותחמושת. חבריו ומפקדיו העריכוהו וחיבבוהו בזכות מזגו הנוח והתנהגותו החברתית. במהלך שירותו השתתף באימוני ירי והיה לאחד מטובי הצלפים בפלוגתו. בימי חג הסוכות תש"ד נערכו אימוני קליעה כהכנה לתחרות קליעה של נבחרת הפלוגה בגדוד. להופעה בתחרות נבחרו טובי הצלפים ומדי יום היו נוסעים לדרום ומתאמנים בירי. בכ"ב בתשרי תש"ד (21.10.1943) נסע בנימין במכונית ובה שנים עשר מחבריו לפלוגה, לאימוני קליעה. בהתנגשות עם מכונית הצבא הפולני בסמוך למחנה סרפנד (צריפין) נהרגו ארבעה מן החיילים היהודים, בנימין ביניהם. בנימין הובא למנוחות בבית העלמין בנחלת יצחק. הניח אם, אח ואחות.

שמו נזכר ב"ספר העתונאים", ב"ספר ההתנדבות" ובספר "יזכור" מטעם מכון זיבוטינסקי. כמו כן התפרסמו ידיעות על מותו ורשימות על דמותו בחוברת "יזכור" של פלוגת ה"מכבי" ובעתונים "המשקיף" ו"דבר".

מסמך : קברו של בנימין מזרחי, נחלת יצחק
מקור : MyHeritage

רשומה מספר העיתונאים תש"ו
מקור : מאגרי מידע ארץ ישראלים

החילולים העבריים שנשלחו למספר	83
באוקטובר 1940. סח צקב האונת דרכים ב"ר בינואר 1945.	מלמן משה — נפל בחזית החיל בא"י טליה במארכ 1945.
מאיריהיים ה. — נספה בהאונת'דרכים בסודיה ב"ר בינואר 1944.	מלר מאיר, בן אפרים — נולד 1916. עלה לארץ סטילין בי"ר 1937. התגייס בי"ר בנובמבר 1940. נפל במערכות החיל בסבי' רואר 1945.
מהלמן ב. — נפל בחזית החיל בא"י טליה ב"ר באפריל 1945.	בן הבס — נולד 1918. בא פגרימניה 1935. התגייס בנובמבר 1939. נהרג בשעת טילוי הפקידו בי"ר בדצמבר 1942.
מולנר ד. — נפל בחזית איטליה ב"ר בנובמבר 1944.	מנדל ד. — נפל בחזית החיל בא"י טליה ב"ר באפריל 1945.
מנשהוף ה. ב. — נספה בהאונת'דרכים באיטליה ב"ר ביולי 1944.	מנא אברהם- בן יהודה — נולד 1908. בא לארץ בי"ר 1933. טילוי התגייס בנובמבר 1940. נפל בטיבורוק בי"ר בנובמבר 1941.
מרשקוביץ אלימלך, בן הלל — נולד 1901. טילי מתאונת'דרכים בינואר 1942.	מס מ. — נספה בהאונת בארץ ב"ר במאי 1942.
מוזן חיים, בן יהושע — נולד 1923. נהרג בחזית לוב בי"ר בפברואר 1941. בני נולד לאחר מותו.	מסינגר אפרים פרידליך, בן אדולף אחרון — נולד 1910. בא לארץ באוקטוריה 1933. התגייס באוגוסט 1940. נערך בי"ר באוגוסט 1941.
מולר מ. — נספה בהאונת'דרכים בא"י טליה ב"ר בפברואר 1945.	מרכוס גרשקין, בן ברוך — נולד 1920. עלה פגרימניה בי"ר 1938. התגייס בדצמבר 1941. טבע בוסן טילוי הפקידו-בי"ר באוק' טובר 1942.
מזרחי בנימין — נולד בתל'אביב 1922. פראטוני הסתגייס לפלוגת ה.מ.מכ"ר. נהרג בהאונת דרכים בארץ בי"ר באוקטובר 1943. הובא לקבורה בת"א.	מרכוס צבי, בן בנימין — נולד 1921. בא לארץ בעלית הנציר פגרימניה. התגייס ביוני 1941. נספה באניה שהובילה חיל נהגים עברים לכאלט בי"ר במאי 1943.
מזרחי ד. ב. ב. — נספה בהאונת דרכים בי"ר ביולי 1941.	
מסל קרל — נולד 1910. בא לארץ באוקטוריה בי"ר 1937. פראטוני הסתגייס. נערך בשעת הפעולות בי"ר בקיץ 1941.	

מסמך : מסמכים בריטיים
מקור : CWGC

In Memory of
Private

Benyamin Mizrahi

16969, Palestine Regiment who died on 21 October 1943

Remembered with Honour
Tel Aviv (Nahlat Yitzhak) Cemetery

Commemorated in perpetuity by
the Commonwealth War Graves Commission

MIZRAHI, Pte. BENYAMIN, 16969. The Palestine
Regt. 21st October, 1943. Plot 15. Row 12.
Grave 15.

P.R.G.	No. and Rank	Initials, Name & Honours	Unit	Date of Death	For works use
		PLOT 15 ROW 9			
5	W/PAL/245229 PRIVATE	P. VILENCHOOK	ATS	17/9/1943	PPM
		PLOT 15 ROW 12			
1	238460 2/Lt.	Y A KIPNIS	General List	3/6/1942	PPM
7	PAL/6160 Pte	H L HERZKOWITZ	RAOC	17/7/1942	PPM
8	PAL/45800 Spr	M HAUSKNECHT	ROYAL ENGINEERS	12/1/1943	PPM
9	PAL/712 Pte	A FRIED	RASC	29/1/1943	PPM
10	PAL/1679 Dvr	G B M REIFER	RASC	28/2/1943	PPM
11	17680 Pte	A FRIEDMAN	PALESTINE REGT	28/3/1943	PPM
15	16969 Pte	B MIZRAHI	PALESTINE REGT	21/10/1943	PPM
19	PAL/23316 Spr	I GREBLER	ROYAL ENGINEERS	29/1/1945	PPM

ארבעת החיילים קרבנות התאונה הובאו לקברות

הלווית החיילים והודעה גדולה
במשכר, כבוד, של חברי פלוגת הובאות, במסגרת, בחינת, ר' אחרי, לבית, המסכני, בחינת, גוינת, של חיילי, יהודה, גדול, שנהרג, בת, אינה, אישם, בדרום, קהל, רב, ביניהם, בני, המשפחה, חברי, המנהל, וידידי, באו, להשתתף, בהלוויה, באו, גם, הרב, קניאל, הרב, הצבאי, קסטן, לוצקי, חברי, הנהלת, "מסכני", ו"כ"כ, הרעד, למען, החייל, היהודי, מבית, המסכני, יצאת, ההלוויה, עד, לקצה, רח' הרצל, כשהארון, נישא, ע"י, חברי, המנהל, ולשני, צדדי, משמר, כבוד, שם, הוכנס, הארון, למכונית, של, חברה, קרישא, וקהל, רב, יצא, ממכונית, לבית, הקברות, הובא, לקבורת, בטקס, צבאי.

הלווית החייל מאיר קלינסקי
שנהרג, בתאונת, דרכים, אישם, היתה, ביום, ששי, ארונם, הובא, לבית, האכזה, מכוסה, דגל, הפלוגה, ודגל, המסכני, בת, לוויה, השתתף, קהל, רב, מתושבי, פ"ת, פלוגת, הצבא, שאליה, השתייך, המנהל, פלוגת, נוטרי, פ"ת, ומכביאש, ליד, בית, הקברות, הסמוך, אברהם, שפירא, וע, איכלוב, ליד, בית, הכנסת, הגדול, — י, ספיר, (ראש, העיריה), הרב, הצבאי, ליוו, שיץ, ושי, שטרית, במגרש, "המסכני", סד, ג'נט, גולומב, לי, קבוצה, בבית, הקברות, בשם, מרכז, "המסכני" — ז, דוסקין, וקהל, מוראל, שכביץ, בשם, פלוגת, הצבא, ליד, הקבר, נזר, שלוש, יריות, נשמעת, תקיעת, ההשכמה.

הלווית אברהם ווינגורט
אחד, מארבעת, החיילים, היהודים, שניספו, בשבוע, שעבר, בתאונת, דרכים, הובא, ביום, י', בעתרים, לקבורת, בירושלים, ההלוויה, יצאה, מביקר, חולים, במכונית, צבאית, מלוח, שני, חיילים, וכן, באיכס, המסכני, מראשון, לציון, אברהם, ווינגורט, וקבר, בחלק, המיוחד, לחיילים, של, ועד, הקהילה, כמה, מחבריו, נסדרו, מהמנוח, בס"ס, קצרות, אחר, סחימת, הגולל, משלחת, של, חיילים, בני, פלוגתו, עלו, לירושלים, וחלק, י, את, הכבוד, הצבאי, האחרון.

הלווית בנימין מזרחי
ביום, י', איסרו, חג, סוכות, היתה, הלוויה, הקפטן, הרב, ליטשיץ, אמר: "אין, לנו, חג, היום, ולא, נוכל, לשמח, כשפלוגתו, עברית, אחת, שיכלה, ביום, אחד, ארבעה, מחבריה, המנוח, ליד, ירושלים, (גם, אביו, נולד, בארץ), היתה, הדור, הכרה, לאומית, ובי, כל, הלל, בשעת, מילוי, חובתו, קברד, והסיף, נדבך, לשורת, החיילים, שמסרו, את, חייהם, למען, העם, המשוש, לפדות, ולגאול, לת, המולדת".
גלייתו, של, המנוח, הועברה, מבית, החור, לים, לנהלת, יצחק, ארנו, נישא, בידי, חבריו, החיילים, ולשני, צדדי, חיילים, על, חמורשתם, לאחר, סחימת, הגולל, חלקו, למנוח, כבוד, צבאי, נזר, שלוש, יריות, נשמעה, תקיעת, האשכבה.
המנוח, היה, בן, 21, יתום, מאביו, לפני, 5, שנים, עבד, במכירת, "דבר", בתל-אביב, הניה, אם, את, ואחות, צעירים.

חיילים יהודים נהרגו בתאונת דרכים

תל-אביב, יום, י' — ארבעה, חיילים, מפלוגת, המסכני, יהודה, גדול, מאיר, קלינסקי, אבי, רחם, ווינגורט, ובנימין, מזרחי — נהרגו, בהחגשות, המכונית, הצבאית, אית, בה, נסעו, עם, מכונית, של, הצבא.

על, נסיבות, האסון, הטראגי, נאסר, לנו, כי, המכונית, שהיו, בה, כ-20, חיילים, מאותה, פלוגה, התנגשה, עם, אוטו, צבאי, אחר, בצאתו, מהמחנה, אישם, בדרום, המכונית, נתרסקה, לשניים, וכל, אלו, שנשענו, על, המעקה, השמאלי, שלה, נפגעו, שנים, מהתפס, עים — יהודה, גדול, ומאיר, קלינסקי — נהרגו, בו, במקום, אברהם, ווינגורט, ובנימין, מזרחי, קיבלו, עזרה, ראשונה, והיבלו, לבית, החולים, מקום, שם, מתו, כעבור, שעות, אחדות.

נפצע, גם, אברהם, צוקרמן, שהורגל, לבית-חולים, צבאי, מוסרים, כי, אין, השיש, למצבו, יהודה, גדול — בן, 21, יליד, הונגאריה, עלה, לארץ, לפני, 7, שנים, והשתקע, בחיפה, אבי, ואחיו, בארץ, אהוד, על, חבריו, בצניעו, תו, וכאפויו.

מאיר, קלינסקי, בן, 23, יליד, פתח, תקווה, חבר, למסכני-אבשלום, בימי, המאורעות, היה, נוטר, הצטיין, בעליונותו, ובשירותו, תעריבה. *
אברהם, ווינגורט — בן, 24, שנה, ומחצה, בצבא, הוריו, ומשר, פחתו, בירושלים, עבד, בראשון-לציון, בבית-חרושת, לבירה, בימי, המאורעות, היה, פעיל, בשמירה, ובשירותי, הכס, חזן, וקא, פעם, סיכן, את, חייו, בהגיו, על, הנפש, והרכוש, שיש, המושבה, היה, אהוד, על, כל, יודעיו, מנאמני, ההסתדרות, וחבר, מסור, לפלוגת, "הפועל".
אברהם, מזרחי — בן, 21, שנה, ומחצה, בצבא, איש, תל-אביב.

מסמך: תיאור פגיעתו של בנימין והלוויה מקור: אתר העיתונות היהודית היסטורית

• הצופה..

החיילים היהודים יהודה גדול ומאיר קלינסקי נהרגו אתמול בתאונה בדרךם אישם בדרום הם נסעו במכונית צבאית גוף לה, יחד עם עוד שתי עשרות חיילים אך יצאו את המחנה התנגשה המכונית עם אוטו צבאי פולני ונתרסקה לשניים נפצעו: אבי רחם ווינגורט, בנימין מזרחי ואברהם צוקרמן הם קיבלו עזרה ראשונה ונשלחו מיד לבית חולים צבאי

לזכר הרוגי פלוגת המכבי בצבא

ני מותו היה מאיר. במאמץ עליון אמר כמה מלים מנומגמות ומקומות: "שלום לי... איני ח"ט בכאבים... מה שלום שאר החברים..." חב"י —

אנחנו שחינו בצותא עשרים יארבע שעות ביממה... חב"י — אנחנו ש' צעדנו במשותף לקראת המית בשביל החיים, אם לא שלנו ה' ש' זולתנו... שאלת לשלומנו, מאיר, ואני מצועי לב נשארנו... השגמנו: עם העובדה על אף קשי מורדותה כי חברי אילוזיות הננו — אך נשבענו על קברותיכם הרעננים להמשיך בדרך... אתם יצא-תם לאמונים, שכן הכניח הם למע-שים של ממש... לבנו לא יהיה שלם אתנו אם נסמך באמונים לשם אמו-נים גרידא, היות והאויב לא ניצח — ודינו רוצות להיות במצותם, בנוק-מים...

בשמת תורה נסתיימה קריאת ה' תורה, ובו ביום התחילה הקריאה מה' דש מ"בראשית" אתם סיימתם את שלכם, ועלינו — חבריכם להקרבה — נשאר לחזור ולתבוע זכויותינו מחדש, מבראשית... וחתביעה אותה: זוכית להלחם, כשליחי העם. יחד עם בני בריתנו וגנר אויבינו. רוחנו דרוכה לקרב — והיא תנאל דמכם. שיבת עם ישראל לארץ ישראל תכפר על מותכם בלא עתה...

ארבעה גרועי נשמה לחיילים — יהודה גדול, מאיר קלינסקי, אברהם וינגורט ובנימין מורחיו ז"ל.

זוהי עובדה — ואין לשנותה. יהו-דה ומאיר ואברהם ובנימין — אחים לנשק — אינם יותר אתנו. ביום שמחת תורה, עם שהר, עז-כו שתי עשרות חיילים עברו את המחנה בדרכם למחנה האמונים. חמושים ופעונים יצאו לדרך. והנה התנגשות פתאומית — והמכונית מרוסקת לשנים...

יהודה, הטוב והצנוע, נתמער כלו ומת במקום כשהוא משאיר אחריו שלולית דם גדולה... מאיר, הענוג, והחינני, נפצע ברקתו והובא בהכ-רה מעומעמת למרפאת המחנה. רא-י תיו: מחיך לעומתנו וכת צחוק מר-חפת על שפתיו — והוא כבר מת... אברהם, הישר והמסור נחבל בראשו ודם נזל ללא הרף מאזנו, גוסף לידו שנשברה. נלקח לבית החולים, בלי חכרה, ואחר הצהרים נפח את נשמו-תו... בנימין הפשוט והנאמן, שבר את חוט שדרתו. התפתל ביסורים ללא נשוא על ערש דיווי וגסס ארו-כות. עד אשר נכ היא — האחידין — החזיר נשמתו לקונו.

היחיד, ביניהם, שריכר אלינו לפ-

החיילים קלינסקי, גדול, וינגורט ומורחיו הובאו לקבורה בטכס צבאי

בתנגשות טכניות נהרגו בשמת תורה החיילים היהודים, יהודה גדול, מאיר קלינסקי, אברהם וינגורט, ובנימין מורחיו. הם נסעו יחד עם עוד שתי עשרות חיילים במכונית צבאית גדולה בדרכם אישם בדרום. בדרך התנגשה המכונית עם אוטו צבאי פולני ונתרסקה לשנים. יהודה גדול ומאיר קלינסקי נהרגו ביד קום אברהם וינגורט ובנימין מורחיו נפצעו קשה. הם הועברו לביה"ח הצבאי במקום שמתו בערב. כן נפצע החייל אבי-רחם צוקרמן.

יהודה גדול — בן 21, יליד הונגריה, עלה לארץ לפני שבע שנים והשתקע בחיפה.

מאיר קלינסקי — בן 23, יליד פ"ת, חבר פעיל ב"מכבי אבשלום".

אברהם וינגורט, בן 24, עבד לפני הת-ניסותו בבית החרושת לבירה בראשון-לציון, הוריו גרים בירושלים.

לזכר החייל קלינסקי

קהל רב התאסף ביום ו' בבית הא-י"ר כדי ללוות את מאיר קלינסקי לבית-עולמו. בשעה 12 הובא הארץ שהוא נישא על כתפי 8 חיילים ועטוף בדגל המכבי. בראש הלוח צעדה קבוצת חי-לים בראשות המיגיון קום החליטונט טרגולין. ליד "בית המכבי" הספידו מר איכילוב ומר אברהם שפירא. ליד בית הכנסת הגדול — מר ספיר הרב הצבאי ליפשיץ. משם פנתה הלוח למגרש המ-כבי ולבית הקברות. ליד הקבר נפרדו מר רוסצקי וחייל. בנמר הקבורה נערך טכס צבאי ונזרו 3 יריות לכבוד.

לזכר החייל וינגורט

ביום ו' בצהרים הובא בנימין מורחיו לקבורה בנחלת-יצחק. הארון נישא על כתפי חבריו. חיילים מפלוגת "מכבי" פלו-גת החיילים חמושים שמשו כמסמר-כבוד במשך ההלוויה. בבית הקברות, לפני סתימת הגולל, הספידוהו הרב קפטן ליפשיץ.

המנוח הוא מת"א. יליד הארץ. השאיר אה ואחות.

במצבו של החייל הפצוע אברהם צר-קרנן, הנמצא בבח"ח הצבאי "אישם",

מסמך : חוברת זיכרון לחללי פלוגת מכבי תש"ד
מקור : הסיפריה הלאומית

חייל מפלוגת מכבי נושא ספר תורה, עובר בין חיילי הפלוגה לפני צאתם לקרב מול האויב הנאצי
חייל מפלוגת מכבי נושא ספר תורה, עובר בין חיילי הפלוגה לפני צאתם לקרב מול האויב הנאצי. מדבריות צפון אפריקה, 1943 לערך. אוסף שמואל בן-צבי.
פירוט:
החזן שמואל בן-צבי וחייל המחזיק בספר תורה עוברים בין חיילי פלוגת מכבי"י האוחזים ביד אחת בנשק ובשנייה, בסידור-תפילה. ברקע מתנופף דגל ישראל.

מסמך : מסמך קבורה
מקור : חברה קדישא תל אביב
מקור התמונה : GOOGLE מפות

שלום רב,

הנדון: בנימין מזרחי ז"ל

להלן פרטי המנוח הנדון:

שם הנפטר/ת: בנימין

ת"ז: -

שם האב: יוסף

תאריך פטירה: כ"ב תשרי תש"ד

יליד/ת: ישראל 1921

מצב משפחתי: רווק חייל

כתובת מגורים: רוקח 10 תל אביב

מקום פטירה: תאונת דרכים

מקום קבורה: בית עלמין נחלת יצחק - גוש 2 אזור 15 שורה 12 מס' 15

ילדים: -

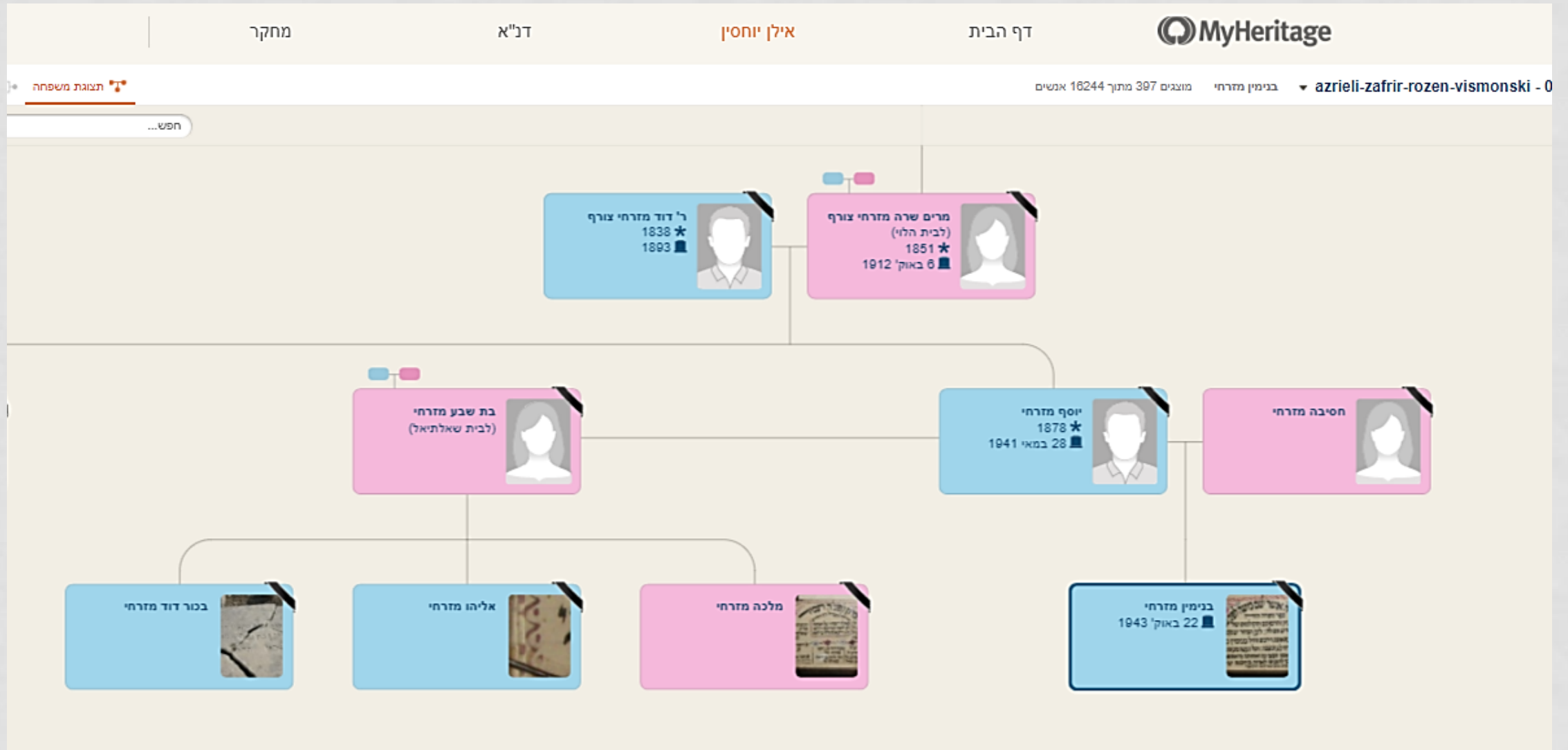
מזמין הלוויה: -

נשארו אמא 2 אחים ואחות

קברו של אביו יוסף אשר נפטר ב 1941

מסמך : אילן יוחסין למשפחת מזרחי
מקור : MyHeritage
מופיע : בנימין בנם של יוסף וחסידה, אח ל מלכה, אליהו ובכור דוד

מסמך : הספד חברי

מקור : חוברת לזכר הנופלים מפלוגת מכבי

מקור : הסיפריה הלאומית

הוא...

— — — הוא היה איש מן השורה. בגדולות לא הלך. בפשטות ובשקט עשה דרכו, מבלי להשיג גבול חבריו ומבלי להכריחם לקבל דעתו. אך תמיד בלט רצונו העז לעזור לחבריו. תלונותיו, גם באם הושמעו ברבים, נאמרו בלי נימה של מרירות והן היו כעין בקשות הסבר בלבד.

משום כך היתה קרבתו נוסכת כך בטחון: הוא לא יכזיב. חייל מכבי אשר עם השוכה ימשיך. מצעד — ולא יצא.

אך הוא הוצא, לפתע, ביד המקרה האכזרי... מנחם שימבורסקי

תלמיד...

זוכר אני ליל שמירה אחד, כשמזרחי נלווה אלי בטיולי הרגיל והמשעמם לאורך פסי הרכבת. אז הכרתיו!

למחרת בא אלי, בלי צחוק על פניו, בלי קריצת עין שובבת, הראש קצת מורד, הוא כולו רצינות. הוא בא אלי, לחש לי: גמגם חצאי מלים ומאז הכרתיו עוד יותר.

כי לא ידעתיו בתור שכזה לפני כן.

אין חולקים בינינו שדמותו של מזרחי קשורה קשר חי במשהו עליו, שמח, רענן ומלא חיים. בין כשקולות „פראי ג'ונגל" מלאו את צריפנו ובין כשצלילי טנגו רכים השתפכו בחלל האויר, בין כשהרגלים הידיים הונפו במחול פראי. עז ומשתולל, ובין כשאבריו התנועעו בקצב אטי עם צלילי המנדולינה — הרי תמיד, תמיד היה הוא הסוער, הרוקד בראש. זאת היא התכונה הרגילה, כזה הכרנוהו כולנו.

אולם זוכר אני ליל שמירה אחד: אני מטייל לאורך הפסים, בצל המחסנים הדוממים. בתוך החשכה השופעת שעמום בלי סוף, הצטרף אלי מזרחי.

לאט לאט מתפתחת שיחה. אני השואל והוא העונה. אני הסקרן, אוהב קצת לחטט, לגלות מה צפון תחת הצחוק השובבי ומה מרגיש הלב באמת. והוא עונה בשקט, בגילוי לב, בלי פוזה ובלי התחפשות ואף לא התפארות.

הוא חזר עתה מחופש, וחושב הוא על „הילדה שלו", וחושב ברצינות. „לא, בדברים אלה אין הוא סתם מפטפט, לא." שמחתי על

הגישה, על היחס, וטוב שהלילה חיפה על בת-הצחוק שעל שפתי — והרי אני באמת האמנתי לו. אנו משוחחים על תל-אביב, על חייו לפני התגייסותו. היו אלה חיים קשים. הוא מאותם הילדים שלא ראו אושר ועושר מעולם. מקטנותו עשה מרצפות, וזה היה כל תוכן חייו וגם בית-ספרו.

עם פרוץ המלחמה „לא היתה עבודה יותר ולא היה מה לעשות". נתגלגל אצל איזה יהודי גרמני מייצר „נזולים לעורות" — אבל גם את זה עזב במהרה, ולא מצא מנוחהלנפשו. אמנם צעיר, רק בן שבע-עשרה היה, אבל הרי הצעירים מתגייסים, למה לא יהיה בין הראשונים? הוא וחברו ברחו מהבית, נסעו ישר לסרפנד ולא הועיל שום דבר. כעבור שבועיים חזר הביתה בבגדי חייל.

אני מצדי ספרתי לו על מעשי בירושלים, על השנים שעברו עלי בלמודים. הוא הקשיב ובטוחני שרק חשכת הלילה היא שהפריעה לי לראות את התוגה על פניו ושמעתי רק את המלה חבל ש... ונדם.

למחרת בא אלי בלי צחוק על פניו, בלי קריצת עין שובבת, ומחברת בידו ואף אני באתי

לקראתו וספר לימודים בידו.

כך הושלמה דמותו של מזרחי הצחוק, העליו, הרוקד והמלא חיים כשמחברת הלימודים בידו...

מתסיה קון

אדם בהתגבשותו

קשה מאד להשלים עם המחשבה שמזרחי, זה הבחור החסון, בגוף ובנפש, איננו כבר בתוכנו. קשה מאד להעלות בכתב דברים לזכרו. עדיין לא השתחררתי מאותה התוגה העמוקה והתימהון המזעזע של אדם אשר מתו מונח לפניו... יותר מדי קרובים אנחנו איש לרעהו, תוך תנאים, הווי וגורל משותפים. וכשאני מתהלך במחנה ונפגש עם כל האנשים — מרגיש אני מאד-מאד את היעדרם של כל אלה אשר נקטפו באסון הזה ובמיחוד את העדרו של מזרחי, חברי למחלקה, ומכאן — חברי לשמירה, לעבודה ולצריף.

הוא היה אדם פשוט במיטב המובן של המלה. משחר נעוריו התחיל בעבודה להרוויח לחמו, בלי כל אפשרות לחיות את חיי הילדות התמימים

מסמך : הספד חבריו
מקור : חוברת לזכר הנופלים מפלוגת מכבי
מקור : הסיפריה הלאומית

והמאושרים, חסרי הדאגה. בגיל צעיר מאד
הוטל עליו ללחום את מלחמת הקיום, בתוך
סביבה מפוקפקת מאד ביכולתה החינוכית —
הרחוב...

כשמלאו לו 17 שנה התגייס לצבא. בשיחותי
אתו לא העלמתי אף פעם את השאלה על
המניעים העיקריים לצעדו זה, אך ברור שזאת
היתה התנדבות כנה ואמתית, של הרגשת חובה
אלימנטרית. התלבט קשות עם המשטר והסדר
הצבאי, אולי יותר מאשר מישוהו אחר בתוכנו,
כי הוא היה איש חפשי, במוכנו החיובי ולעתים
גם השלילי שבמושג הזה. סוף־סוף, חי לפני
התנדבותו בתוך אותה אורה של ה"חיפש"
האופיינית כל־כך להרבה נערים מבני עדתו.
אך הוא התרגל, יתר־על־כן, אני מרשה לי
אפילו להגיד — חל מפנה בחייו, בתפיסתו. הוא
ניער מעל עצמו הרבה מההרגלים הא־סוציאליים
שמצטיינים בהם רבים מאלה אשר ראשית
קשריהם עם העולם והסביבה בא תוך־כדי
מלחמת קיום ללא מעצורים. עבדתי אתו בכל
מיני עבודות. לעולם לא השתמט ולעולם לא
נצל את חברו לעבודה ולא השתחרר מאיזה
תפקיד בלתי נעים על חשבוננו של השני. הוא

התמרמר לפעמים על הסידור הבלתי צודק, אך
לא בא בטענות ובטרוניות נגד מישוהו. מוחו
ולבו היו תמיד פתוחים להסברה נבונה
ומתאימה.

הוא גם התחיל לחשוב ביתר רצינות על
עתידו. ברור היה לו שהוא לא יוכל לחזור
לחייו הקודמים. זכורני, כי באחת השיחות על
תכניות ההתישבות לחיילים לאחר המלחמה,
גילה יחס חיובי והתעניין בפרטי הפרטים של
ההתישבות. ונדמה לי שהרעיון הזה הושרש אצלו.
ותוך־כדי לקמו מסכת חייו, חטפהי המות
בצורה כה טראגית. יום תמים נאבק עם פצעיו,
קוינו שהוא החסון יתגבר, אך אנושים מדי היו
פצעיו והוא כרע, נפל.
יחי זכרו שמור בתוכנו.

ישראל פלד

תל אביב שנות ה-40,
מקור: נוסטלגיה אונליין

